

5. Ar vartojimo kredito sutarties atveju kredito davėjas neturi galimybės reikšti prieštaravimą remdamasis tuo, kad vartotojas piktnaudžiauja Direktyvos 2008/48/EB 14 straipsnio 1 dalies pirmame sakinyje numatyta teise atsisakyti sutarties, kai:
- a) Direktyvos 2008/48/EB 10 straipsnio 2 dalyje nustatyta privaloma informacija nebuvo nei nustatyta tvarka pateikta kredito sutartyje, nei buvo nustatyta tvarka suteikta vėliau ir todėl Direktyvos 2008/48/EB 14 straipsnio 1 dalyje numatytas sutarties atsisakymo laikotarpis neprasidėjo?
 - b) (jeigu į šio klausimo a dalį būtų atsakyta neigiamai) piktnaudžiavimas teise iš esmės grindžiamas nuo sutarties sudarymo praėjusiu laikotarpiu ir (arba) visišku abipusiu sutarties įvykdymu, ir (arba) kredito davėjo disponavimu jam grąžinta paskolos suma arba kredito garantijų grąžinimu, ir (arba) (su kredito sutartimi susietos pirkimo-pardavimo sutarties atveju) tuo, kad vartotojas naudojosi finansuotu turtu arba jį pardavė, tačiau vartotojas reikšmingu laikotarpiu ir reikšmingų aplinkybių susidarymo momentu ne dėl savo kaltės nieko nežinojo apie tebeturimą teisę atsisakyti sutarties, o kredito davėjas negalėjo preziumuoti, kad vartotojas apie ją žino?

(¹) OL L 133, 2008, p. 66.

2020 m. balandžio 20 d. Landesgericht Korneuburg (Austrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Airhelp Limited / Austrian Airlines AG

(Byla C-164/20)

(2020/C 230/22)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Landesgericht Korneuburg

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Airhelp Limited

Atsakovė: Austrian Airlines AG

Prejudicinis klausimas

Ar 2004 m. vasario 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 261/2004, nustatančio bendras kompensavimo ir pagalbos keleiviams taisyklės atsisakymo vežti ir skrydžių atšaukimo arba atidėjimo ilgam laikui atveju (¹), 5, 6 ir 7 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad oro uosto gydytojo nustatytas susirgimas ir su juo susijęs keleivio, kuris jau yra dar nepradėjusiam skristi orlaivyje, negebėjimas skristi, kuriuo remdamasis oro vežėjas atsisako vežti keleivį, todėl pastarasis turi išlipti iš orlaivio, o jo bagažas turi būti iškrautas, laikytini „ypatinga aplinkybė“, kaip ji suprantama pagal 2004 m. vasario 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 261/2004, nustatančio bendras kompensavimo ir pagalbos keleiviams taisyklės atsisakymo vežti ir skrydžių atšaukimo arba atidėjimo ilgam laikui atveju, 5 straipsnio 3 dalį?

(¹) OL L 46, 2004, p. 1.